

foranledige en saadan; men jeg nærer ingen Tvivl om, at naar man blot holder ud, saa vil det vise sig, at Forandringen ikke i nogen Maade vil virke skadeligt for Lotteriet, men at man dertil vil være istand til med de Forandringer, der her foreslaaes, at udfylde de Tab, som nødvendigtvis maa følge af, at man tager de af Erfaringen hidførte Veie for Loddernes Afsetning bort. Jeg har endnu en personlig Bemærkning at gjøre til det ærede Udvalgs Formand, idet jeg efter Indholdet af hans Replik til mig maa troe, at han har misforstaaet mig noget. Jeg har selvfølgelig ikke reclamationeret, at han benyttede de Oplysninger, han med mit fulde Samtykke havde modtaget fra Finantsministeriet, men det, som jeg reclamationerede mod, var, at det ærede Medlem kun benyttede disse to enkelte Erklæringer og aldeles oversaae, at der er flere Autoriteter, deriblandt Generalfskattedirectøren, som bestemt har tilraadet at gaae den Vej, som her er foreslaaet; og at dette hverken er skeet i Lethærdighed eller uden tilbørlig Omsigt, ligger ikke blot i den Mand's Navn, som jeg her nævner, men jeg har desuden tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at Sagen har været sendt ham tilbage fra mig til ny Erklæring, og hvor ubehageligt det end er at beskæftige sig med disse Sager, har jeg dog ikke kunnet berolige mig ved at skulle paatage mig Ansvaret, uden engang at ville anvende en halv eller en heel Time til at sætte mig ind i Sagen. Jeg har, saavidt muligt og med Anvendelse af saamegen Skarpsindighed, som jeg formaaer at raade over, forsøgt at gjennemtrænge Systemet, og er kommen til den Overbevisning, at jeg burde give efter ligeoverfor de indstændige Indstillinger, der fra Generalfskattedirectøret samt fra Skattecontoret fremkom derom. — Jeg har endnu den lille Bemærkning at gjøre til det ærede Medlem her ligeoverfor (Schmann), at ligesaa lidt som jeg anseer mig for at være Banquier for Classelotteriet eller Spiller af Profession, ligesaa lidt behøver jeg at ansee denne ærede Forsamling eller den anden Forsamling for at være et Parlament af Spillere, fordi jeg begjærer Oplysning om det Resultat, som Medlemmerne maatte være komne til ved deres Erfaring, ikke blot den, som de

selv personligt kunne have gjort, men ogsaa den, de kunde have fra deres Venner, eller som de i det Hele have gjort ved at bevæge sig i Livet; man behøver ikke at tale om et Parlament af Spillere, fordi man mener, at forstandige Folk, der leve i Verden, kunne have en Dom om, hvorvidt dette eller hiint System er rigtigt. Jeg har erklæret, at jeg i den Henseende vilde rette mig efter Folkerepræsentationens Dom, men jeg troer ikke at have fortjent en Tilskjændigtvæelse af, at jeg derved skulde have betegnet eller endog blot antydet, at jeg betragter Rigsdagens Afdelinger som Parlament af Spillere.

Schmann: Jeg behøver vel ikke at sige, at det er uventet, at jeg kommer til at tage Ordet, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa en Misforstaaelse fra den ærede Finantsministers Side. Mine Uttringer gik ud paa, at det ene Spørgsmaal, nemlig om Udarbejdelsen af Planen, er Noget, hvorom der her blandt os ikke kan være nogen Sagkundskab, idet den egentlige Bedømmelse af Planen maa tilkomme Fagmænd, Mathematikere. Med Hensyn til det andet Punkt, Appellen til Publicum, sagde jeg, at det er et godt Svar derpaa, at Publicum søger til Lotteriet, men, at den ærede Minister, hvis han vilde have et officielt Svar derpaa, ikke kunde søge det hos Rigsdagen, men maatte henvende sig til dem, som jeg spøgende kaldte et Parlament af Spillere.

Andræ: Det vil vist heller ikke være det høie Thing behageligt, naar jeg igjen tager Ordet, men jeg beder de Herrer at være overbeviste om, at, hvis jeg vilde være gaaet ind paa Discussionen paa den Maade, som maaskee Enkelte vilde have fundet det rigtigt og naturligt, kunde jeg have opholdt Dem i flere Dage, og derfor tør jeg maaskee nok vente, at man vil skænke mig to Minuter. Hvad der nemlig foranlediger mig til ikke at kunne forholde mig ganske taus, er nogle Misforstaaelser af den høitagtede Minister. Jeg skal for det Første bede om, at saavel den høitagtede Finantsminister som den anden høie Embedsmand, for hvem jeg har den allerførste Afgørelse, og som jeg kjender saa godt, at jeg